

OBOZ KRÓLA JERZEGO VI.

Obóz Króla Jerzego VI dla dwustu chłopców, z których jedna połowa rekrutuje się z pośród uczniów szkół państwowych, a druga z pośród chłopców pracujących w przemyśle, rozbił w tym roku swe namioty w Aberfeldie w Szkocji, w odległości niespełna trzech kilometrów od zamku Balmoral.

Przed siedemnaście laty Król Jerzy, jeszcze jako ks. Yorku, zainicjował dwutygodniowy obóz wypoczynkowy dla chłopców, przebywając w nim stosownie do możliwości po parę dni.

Zwykle obóz odbywał się w Southwold w Suffolku, w tym roku jednak Król chcąc mieć możliwość częstszego obcowania z chłopcami, przeniósł obóz do Szkocji. Przed przybyciem chłopców Król z Królową odwiedzili obozowisko, sprawdzając przygotowane namioty, interesując się szczególnie urządzeniem sypialni i kuchni.

Król jest rzeczywistym kierownikiem obozu. Przygotował dla uczestników obozu mapy okolicy, wyznaczył trasy wycieczek, oraz program gier ruchomych. Któregoś popołudnia Król wyjechał na spotkanie całej gromady, poprowadził ją na wzgórze, a stamtąd udzielał wskazówek jak mają zwiedzać okolicę.

Innego znów dnia w godzinach porannych przybył Król Jerzy VI do obozu wraz z Królową i księżniczkami. Rodzina królewska spędziła dłuższy czas wśród chłopców, śpijąc wraz z nimi piśni, przyglądając się zabawom i grom, a Król jako zapalony amator zdjęć kinematograficznych utrwał na taśmie sceny z życia wesołego obozu.

EWAKUACJA MIAST WIELKIEJ BRYTANII NA WYPADEK WOJNY.

Zarówno Francja, jak i Wielka Brytania uznały, iż w razie wojny, celowym będzie ewakuowanie pewnej części ludności cywilnej z wielkich miast. Ma to na celu - po pierwsze zapewnienie tej części ludności, która ze względu na swój wiek czy stan zdrowia nie może wziąć czynnego udziału w wojnie lub obronie biernoj, maximum bezpieczeństwa, po drugie, wydatne zmniejszenie ludności miast ułatwi sprawy aprowizacyjne i komunikacyjne w wielkich ośrodkach miejskich.

HOWLAND SUPPLY CO

HOWLAND CO

SUPPLY CO

We Francji Marszałek Petain, objawszy w r.1931 stanowisko Inspektora Generalnego Obrony Przeciwlotniczej, przygotował obszerny plan ewakuacji miast. Rząd Wielkiej Brytanii również opracował plan ewakuacji, która obejmie dzieci, matki z niemowlętami, kobiety ciężarne, oraz chorych i inwalidów.

Wyznaczone są już punkty zbornic oraz przygotowane szczegółowe rozkłady jazdy pociągów, które już w ciągu pierwszych trzech dni ewakuacji przewożą trzy miliony ludzi. Z kolei należało przygotować odpowiednie pomieszczenia dla całej tej wielkiej rzeszy uchodźców. Komitet organizacyjny wydał odezwę do mieszkańców i wsi, aby zgłaszali kwatery. Odezwę nie pozostała bez echa; w ciągu ostatnich sześciu miesięcy, właściciele pięciu milionów domów zgłosili gotowość przyjęcia uchodźców z miast. Sto tysięcy osób, współpracujących z komitetem ewakuacyjnym, dokonało lustracji zgłoszonych pomieszczeń.

Rząd, przywiązując wielką wagę do ewakuacji dzieci i innych z wielkich miast, był zdecydowany w razie potrzeby wydać przepisy obowiązujące w sprawie dostarczenia kwater. Okazało się to jednak zupełnie zbędne. Wszystkie samorzady stanęły do pracy ochotniczej, zgłaszając, jak już wymieniliśmy, przeszło sto tysięcy osób, które się chętnie podjęły obowiązku zorganizowania na miejscu kwater i zajęcia się uchodźcami.

Właściciele zgłoszonych kwater rekrutują się z pośród wszystkich warstw społecznych. Stosownie do wielkości mieszkania i ilości jego lokatorów ustalone zostały normy regulujące obowiązek dostarczenia pomieszczenia. W wielu wypadkach całe domy zostały dobrowolnie oddane do dyspozycji władz, tak aby można było urządzić w nich bądź szkoły, bądź szpitale położnicze i inne.

Kwatery będą opłacane przez skarb państwa, również koszty utrzymania ewakuowanych będą w wypadkach niezamożności ponoszone przez państwo.

Dzieci szkolne wyjadą pod opieką swoich nauczycieli. Rodzice pozostaną w miastach. Przeprowadzona ankieta wykazała, że 83% rodziców londyńskich w zupełności polega na opiece nauczycielskiej i aprobuje całkowicie plan przygotowany przez władze. We wszystkich powszechnych szkołach londyńskich jeszcze przed wakacjami została przeprowadzona próbna ewakuacja. Młodzi obywatele wykazali niezwykłą jak na swój wiek subordynację i opanowanie, stawiając się do szkół z wózkami zawierającymi niezbędną odzież i zapasy żywności. Młodsze dzieci miały kartki z nazwiskami, adresem londyńskim oraz nazwą miejscowości, do której wyjeżdżały.

W wypadku ewakuacji całej rodziny, tj. matki z dziećmi w wieku przedszkolnym, władze starają się przydzielić mieszkanie, w którym możliwe byłoby prowadzenie własnego gospodarstwa.

Sprawa przydziału aprowizacji również jest wzięta pod uwagę. Ewakuowani mają wiaść z sobą zapasy żywności na jedną dobę. Po przybyciu na miejsce przeznaczenia otrzymują od razu porcje wystarczające na 48 godzin. We wszystkich punktach zrobiono są już odpowiednio zapasy żywności.

W każdym miasteczku i w każdej wsi istnieją już organizacje, które zajmą się ewakuowanymi. Należy podkreślić niezwykłą uczynność i dobrą wolę jaką okazało społeczeństwo, stając na apel rządu do żmudnej i ciężkiej pracy, jaką jest przygotowanie i przeprowadzenie ewakuacji trzech milionów ludzi. Chodzi tu jednak o uratowanie w razie wojny najcenniejszego co społeczeństwo posiada - młodego pokolenia.

SIŁY WIELKIEJ BRYTANII NA DALEKIM WSCHODZIE.

Często słyszy się pytanie w jakim stopniu byłaby zdolna Wielka Brytania bronić swych posiadłości na Dalekim Wschodzie w razie wybuchu wojny ogólnoeuropejskiej. Najlepszą na to odpowiedzią będą następujące fakty.

Do niedawna Wielka Brytania rzeczywiście zaniedbywała swe pozycje obronne na Dalekim Wschodzie i Pacyfiku. Chociaż wielka baza morska w Singapurze została świetnie rozbudowana, lecz nie było tam dość silnego garnizonu, jak również nie był przygotowany żaden plan strategiczny na wypadek ogólnego konfliktu. W czasie Wielkiej Wojny, Wielka Brytania nie miała potrzeby bronięcia swych interesów na Dalekim Wschodzie ze względu na sojusz z Japonią. Obecnie sojusz taki już nie istnieje.

Toteż Komitet Obrony Imperialnej powziął ostatnio poważne kroki na wypadek wojny na Dalekim Wschodzie. Te kroki będą znów przykładem, że może Wielka Brytania jest często dość powolna w powzięciu decyzji, ale jeśli się zdecyduje to przeprowadzi swe zarządzenia bardzo celowo, szczególnie w obliczu grożących niebezpieczeństw.

Singapur jest obecnie największą i najsilniejszą twierdzą morską na świecie i aby wypełnić całkowicie swe zadanie musi mieć odpowiednią flotę. Jest również prawdą, że do niedawna Wielka Brytania nie mogła wysłać do Singapurze żadnego ze swych większych liniowców, gdyż to osłabiłoby jej siły na wodach europejskich. Obecnie jednak, dzięki szybkiemu tempu akcji dobrojenia dwiesięciu nowych jednostek bojowych powiększy zastępy floty jeszcze w roku bieżącym. Z tych znaczna część będzie mogła być użyta w razie potrzeby na wzmocnienie floty Dalekiego Wschodu.

Zarówno liczba jak i nazwy okrętów są ścisłą tajemnicą, wolno jednak podać do wiadomości ogólnej opinię kół oficjalnych, stwierdzającą, że flota brytyjska znajduje się znów na poziomie, który nie tylko zapewni całkowitą obronę interesów Imperium, ale pozwoli jej w każdej chwili przejść do ataku.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a story of growth and change. It begins with the first settlers who came to the shores of North America. These early explorers and settlers found a land of vast natural resources and a people with a rich and diverse culture. Over the years, the United States has grown from a small collection of colonies to a powerful nation that has shaped the world. The story of the United States is a story of the struggle for freedom and the pursuit of the American dream. It is a story of the triumph of the human spirit and the power of democracy. The history of the United States is a story that continues to inspire and challenge us today.

Zespół rezerwy floty jest tak pomyślany, aby nie zachwiał równowagi sił morskich znajdujących się we wschodniej części Atlantyku lub na morzu Śródziemnym. W chwili obecnej flota brytyjska jest silniejsza niż kiedykolwiek w swej historii.

Tak wzmocnione przez okręty liniowe Singapore będzie panowało nad Pacyfikiem. Należy również pamiętać, że Wielka Brytania utrzymuje stale na wodach orientalnych w różnych punktach flotę złożoną z około 70 okrętów, między którymi znajduje się 14 krążowników, 16 kontrtorpedowców, 15 okrętów podwodnych, przeważnie najnowszych typów.

Komitet Obrony Imperialnej nie zaniedbuje i innych środków obrony. Ostatnio zainicjowano stałą współpracę zaprzyjaźnionych państw na Pacyfiku. Odbyły się już w tym celu dwie konferencje o wielkim znaczeniu. Jedna miała miejsce w Nowej Zelandii i jako rezultat obrad Australia i Nowa Zelandia zdecydowały się uczestniczyć czynnie w obronie. Prawdopodobnie w najbliższej przyszłości zostanie utworzona Rada Obrony Pacyfiku, która będzie czuwała nad pracami strategicznymi w południowej części Oceanu Spokojnego.

Druga konferencja miała miejsce w Singapore i wzięli w niej udział przedstawiciele sił francuskich na Dalekim Wschodzie oraz oficerowie ze sztabów oddziałów brytyjskich. Zostało zdecydowane, że w razie wojny obie siły zbrojne: francuska i brytyjska zostaną połączone. To samo będzie tyczyć zapasów amunicji i prowiantów. Flota francuska będzie mogła całkowicie korzystać z bazy w Singapore, zaś siły morskie Wielkiej Brytanii będą miały te same ułatwienia w portach Indo-chin. Omawiana była również sprawa wspólnego patrolowania morza Chńskiego, aby zapewnić w razie konfliktu zbrojnego opiekę statkom handlowym. Brane były również pod uwagę sprawa zorganizowania transportu posiłków wojskowych z Indii do Singapore oraz rozciągnięcie gwarancji francusko-angielskich na królestwo Sjamu.

W Singapore gromadzone są ostatnio zapasy amunicji, również znaczne zapasy węgla i materiałów pędnych. Siły lotnicze otrzymały nowe samoloty i niezbędną ilość części zamiennych.

Wszystkie kolonie i protektoraty brytyjskie na Dalekim Wschodzie wzmacniają własnym kosztem swe miejscowe siły obronne, do oddziałów wojskowych napływają liczni ochotnicy. Stany Malajskie przeznaczyły na cele dozbrojenia sumę £.1.500.000 ; Hong-Kong wydało ostatnio blisko £.300.000 na cele obronne i podług opinii rzeczoznawców kolonia ta jest całkowicie przygotowana na ewentualne dłuższe oblężenie.

Głównodowodzący siłami brytyjskimi na Dalekim Wschodzie oświadczył niedawno: "Siły angielsko-francuskie na Dalekim Wschodzie są obecnie w stanie przeciwstawić się z powodzeniem każdemu napadowi wroga".

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

SOMERSET MAUGHAM. KAWALEREM LEGII HONOROWEJ

Znany powieściopisarz angielski, Somerset Maugham został ostatnio odznaczony francuską Legią Honorową. Należy on, podobnie jak Bernard Shaw i H.G.Wells, do tego pokolenia pisarzy angielskich, którzy na długo przed wojną światową, zdobyli sobie sławę i wciąż tworzą, wykazując niezwykłą żywotność swych talentów.

P.Somerset Maugham liczy obecnie lat 65, większą część swego życia spędza na południu Francji, gdzie w swej przepięknej willi w Cap Ferrat, gości chętnie swych ziomków. Somerset Maugham kształcił się w Niemczech na uniwersytecie heidelberskim i pierwsza jego sztuka, która została wystawiona w Berlinie w r. 1902, była napisana po niemiecku.

Dziwnym może się wyda, iż Somerset Maugham jest z wykształcenia lekarzem, i jak pisze w swej wydanej w zeszłym roku autobiografii, po paru latach pracy w charakterze lekarza przyszedł do przekonania, że "procesy zachodzące w umyśle ludzkim są bardziej interesujące, niż procesy czysto fizyczne". To prawdopodobnie zdecydowało o zmianie zawodu popularnego obecnie pisarza.

OD REDAKCJI:

Redakcja uprzejmie prosi pisma o przysyłanie numerów w których ukazały się przedruki z Biuletynu.

Jednocześnie redakcja "Wiadomości z Anglii" komunikuje, iż posiada oryginalne artykuły w języku angielskim, oraz bogaty wybór fotografii dla bezpłatnego użytku prasy

Redakcja czynna jest w godz. 11-14, tel. 273-77.

WYDAWCA:

The Warsaw Weekly, Sp. z o. O.
Sewerynow 4.

REDAKTOR: Cecylja Halpern.

IN SENATE
January 14, 1908.

REPORT OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE
JANUARY 11, 1907.

ALBANY:
THE STATE OF NEW YORK
1908.

PRINTED BY THE STATE OF NEW YORK
1908.